

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z wniosku NZOZ Szpitala Powiatowego Sp. z o.o. w D.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.
przy udziale zainteresowanego Powiatu D.
o składki,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 20 listopada 2013 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 29 stycznia 2013 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z 29 stycznia 2013 r. oddalił apelację skarżącej Spółki z o.o. NZOZ Szpitala Powiatowego w D. od wyroku oddalającego jego odwołanie od decyzji pozwanego z 12 grudnia 2011 r. Decyzją tą pozwany stwierdził odpowiedzialność skarżącego Szpitala (spółki) za składki niezapłacone przez zlikwidowany Samodzielny Publiczny Szpital Powiatowy w D.. Sąd decyzję pozwanego uznał za prawidłową w świetle art. 36 w związku z art. 60 ustawy z 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano na podstawę przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. „wobec występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, a mianowicie: czy w świetle dyspozycji art. 60 ust. 6 w związku z art. 36 ustawy z dnia 31.08.1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej, wobec zakończenia z dniem 15.10.2010 r. postępowania

likwidacyjnego Powiatowego Samodzielnego Publicznego Zespołu Zakładów Opieki Zdrowotnej i wobec przejęcia przez Powiat D. z mocy prawa zobowiązań z tytułu składek w/w podmiotu, który to Powiat D. w ramach otrzymanej dotacji przekazał na poczet zaległości w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych z tego tytułu kwotę 35.520.271,00 zł oraz wobec spłacenia przez Powiat D. w ramach egzekucji administracyjnej całości zaległości z tytułu składek, to czy powód, z mocy prawa, zobowiązany jest do pokrycia zadłużenia z tytułu składek figurujących na koncie płatnika składek SP Szpitala Powiatowego w D.?”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wskazana we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej podstawa (wyżej *in extenso*) jedynie hasłowo odwołuje się do istotnego zagadnienia prawnego, gdyż jego przedmiotem nie jest odpowiedź na pytanie o prawidłowość zastosowania prawa w konkretnej sprawie. W istocie tylko do tego sprowadza się sformułowana kwestia, czyli do odpowiedzi na pytanie czy skarżący jest zobowiązany do pokrycia zadłużenia z tytułu składek figurujących na koncie płatnika składek SP Szpitala Powiatowego w D.. Zastosowanie prawa w konkretnej sprawie, czyli ocena prawidłowości rozstrzygnięcia sporu, to domena podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. do której wniosek nie odwołuje się i nawet hasłowo nie twierdzi, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Natomiast podstawa przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. ma charakter uniwersalny, istotny dla dziedziny lub systemu prawa, opracowany na podstawie analizy prawa, orzecznictwa a nawet doktryny, po której to wpierw sam skarżący może stwierdzić, że istotne zagadnienie prawne rzeczywiście występuje i dlatego powinien rozpoznać je Sąd Najwyższy. W przeciwnym razie funkcja tej podstawy przedsądu będzie bezprzedmiotowa i postępowanie kasacyjne stanie się kolejną (trzecią) instancją. Innymi słowy wniosek nie przedstawia istotnego zagadnienia prawnego (metodycznie i merytorycznie) a sformułowana kwestia (pytanie) nie wykracza poza zwykłą wykładnię i stosowanie prawa. Nawet wykładnia prawa jako podstawa przedsądu jest ściśle uwarunkowana (kwalifikowana) poważnymi wątpliwościami w wykładni lub rozbieżnością w orzecznictwie. Jednak nawet na tej płaszczyźnie wniosek nie

podważa wykładni prawa wynikającej z orzecznictwa Sądu Najwyższego (wyrok z 16 czerwca 2010 r., I CSK 464/09, LEX nr 602193, uchwała z 22 lipca 2005 r., III CZP 54/05, OSNC 2006 nr 6, poz. 102).

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji, stosownie do art. 398⁹ § 2 k.p.c.

aw